

Weronika Serafin:

Magistra animacji kultury na UJ, absolwenta studiów podyplomowych Literacko-artystycznych na UJ, wieloletnia uczestniczka Plenerów Film Spring Open (nauka pod okiem Hanny Polak, Pawła Łozińskiego, Kobasa Laksy, Konrada Aksinowicza, Jagody Szalc). Moje działania animacyjne rozwijałam w stowarzyszeniu Plessart w Pszczynie, jako event managerka w firmie Level 152 w Krakowie, koordynator gości VIP Festiwalu Muzyki Filmowej w Krakowie. Pomysłodawczyni kolektywu Macierzystości oraz autorka warsztatów literacko-filmowych dla matek: Nieporadnik. Autorka filmów dokumentalnych „Nikt mi nie powiedział, że” (reżyseria), w projekcie artystycznym Agnieszki Swobody „Matkość 2” (scenariusz, reżyseria, zdjęcia, montaż), Meksyk w Krakowie (produkcja), autorka teledysków dla AKX (scenariusz i reżyseria), Janka Młynarskiego (montaż i edycja AI), oraz reklam dla Letniej Szkoły Fenomenologii i Akademii Platońskiej w Lanckoronie. Autorka prozy, scenariuszy fabularnych oraz dramatu. Prowadziłam zajęcia dla studentów MBA School w Jaipurze w Indiach (wiedza o świecie, nauka angielskiego), animatorów kultury na UJ (klastrowanie kultury z biznesem) oraz studentów etyki na UKEN (etyka rodziny w analizie filmowej). Odbywałam staż w firmie Setepes w Portugalii, uczestniczyłam w programach Erasmus (wydział socjologii w Patrze w Grecji oraz międzynarodowym projekcie w Słowenii).

Moje aktualne zainteresowania oscylują wokół tematów macierzyństwa, dokumentowania zjawisk filmowo, opracowywaniu tematu literacko, inicjowaniu warsztatów włączających kobiety-matki do aktywności twórczych.

4 wybrane projekty:

1. Scenariusz i reżyseria filmu dokumentalnego "Nikt mi nie powiedział, że"
<https://youtu.be/S6d2pMRqYgo>
2. Scenariusz, reżyseria, zdjęcia, montaż filmu dokumentalnego Matkość 2. Premiera podczas Festiwalu Góry Literatury im. Jerzego Pilcha w Wiśle, 31.05.2024r.
<https://youtu.be/bpNmWQMPJ-Y>
3. Warsztaty literacko-filmowe Nieporadnik, Kraków, 23-24.05.2024r. oraz podczas SLOT ART FESTIWAL, Lubiąż, 10-13.07.2024r.
<https://slot.art.pl/pl/wydarzenia/nieporadnik-tworcze-spotkania-dla-matek-ze-slowem-i-filmem/>
4. Stworzenie kolektywu Macierzystości, więziotwórczej przestrzeni dla matek, projektu literacko-filmowego <https://weraserafin.wixstudio.io/macierzystosci>

Dr Anna Chromik:

kulturoznawczyni, kuratorka, edukatorka antyprzemocowa, przewodniczka medytacji. Wykłada na Wydziale Sztuki UKEN w Krakowie. Współpracuje z instytucjami kultury oraz z organizacjami humanitarnymi jako konsultantka i trenerka w zakresie przeciwdziałania przemocy ze względu na płeć. Znacznici, kuratorka i promotorka twórczości Brachy L. Ettinger w Polsce, a także tłumaczka jej prac na język polski. Autorka, tłumaczka i redaktorka licznych publikacji naukowych z zakresu feministycznych dyskursów macierzyństwa, kwestii cielesności i traumy, a także wrażliwości i troski jako narzędzi oporu w sztuce współczesnej.

Aktualne zainteresowania artystyczne: feministyczne dyskursy macierzyństwa, cielesność i trauma w teorii macierzy, wrażliwość i troski jako narzędzia oporu w sztuce, partyzantka macierzyńska w obrębie patriarchalnych instytucji.

4 wybrane projekty:

1. 2017 Muzeum Śląskie // indywidualna przekrojowa wystawa prac Brachy Ettinger (kuratorowanie) + wydarzenia towarzyszące i publikacja: Anna Chromik, *Bracha L. Ettinger: Eurydyka Pieta / Eurydice Pieta* (Wyd. MŚ, 2018) <https://muzeumslaskie.pl/produkt/bracha-l-ettinger-eurydyka-pieta-eurydice-pieta/>
2. 2018 Muzeum UJ // Macierz / Matriks: współorganizacja (z Kolektywem Kuratorskim) + własny performance + publikacja: Anna Chromik et al Macierz/Matrix (Wyd. UJ, 2022)
3. 2020 School of the Art Institute of Chicago (SAIC): wykłady gościnne "Ashes and close-ups. Material traces of Shoah in photography."
4. 2022 Kraków Rytuały Wody: Hydrofeministyczny Festiwal Sztuki: performance Medytacja Płynnej Tkliwości (autorka, performerka), wykład "Płynna macierzystość: wody płodowe, hipermorze i hydrofeminizm".

MOTYWACJA DO WZIĘCIA UDZIAŁU W NABORZE

Projekty artystyczne przetwarzające twórczo tematykę pracy troski, pracy emocjonalnej, pracy opiekuńczej, macierzyństwa rzadko są traktowane przez polskie instytucje kultury jak krytyczne narzędzia oporu w sztuce. Owszem, galerie sztuki współczesnej chętnie organizują warsztaty dla dzieci czy wydarzenia dla rodzin. Brakuje jednak inicjatyw, które w nieinfantyliżujący sposób potraktowałyby twórczy potencjał matek uwzględniając jednocześnie ich usytuowanie na punktach przecięcia licznych osi hegemonii: od cielesności i materialności, przez uwikłania w systemy patriarchy, kapitalizmu, po transcendentne odwołania "macierzyństwa jako instytucji", o której pisze Adrienne Rich. Uważamy, że potrzebna jest inicjatywa skierowana głównie do matek małych dzieci jako grupy narażonej na wykluczenie. Zależy nam na umożliwieniu udziału tym osobom, które rzadko biorą udział w tego rodzaju wydarzeniach, bo nie mają z kim zostawić dzieci. Uczestnictwo w warsztacie oznacza

zgoda na obecność we wspólnej przestrzeni najmłodszych dzieci, zmierzenie się z dyskomfortem związanym z tą sytuacją, przy jednoczesnej świadomości, że w ten sposób zapraszamy do wspólnej przestrzeni osoby, które inaczej nie mogłyby wziąć udziału w projekcie, a nam nie dane byłoby synergicznie doświadczyć ich twórczego potencjału. Jednocześnie dzięki możliwości zostawienia starszych dzieci pod opieką animatorki, osoby przychodzące z nieco starszymi dziećmi mogą skupić się na własnej pracy twórczej. Jest to niezwykle istotne dla osób samodzielnie wychowujących dzieci, często także uchodźczyń i migrantek, które często wyłączone są z różnego rodzaju wydarzeń kulturalnych i rozwojowych odbywających się poza godzinami działania placówek oświatowych.

Inspiracja woolfowską ideą własnego pokoju oznacza dla nas wsparcie osób matczynych w osadzaniu się we własnej codzienności i cielesności, ze wszystkimi jej ograniczeniami, w taki sposób, które stwarza przestrzeń na własną ekspresję artystyczną. Jednocześnie idea "macierzyństwa jako doświadczenia" Adrienne Rich zachęca do ćwiczenia umiejętności wykorzystywania własnej codzienności, nawyków, refleksji, emocji, odczuć z ciała, doznań jako materiału dla pracy artystycznej. Eksplorowanie macierzyńskiego doświadczenia przez tworzenie filmu i krótkich form literackich staje się narzędziem oporu wobec patriarchalnej figury "macierzyństwa jako instytucji". Wykorzystanie obu mediów jest istotne z kilku przyczyn: wzajemnie uzupełniające się formy wydobywania na zewnątrz tego, czego nie widać, ucieleśnianie myśli i uczuć, które często są wyparte lub działają w ukryciu, przyglądanie się sobie w głębszej analizie, szczególnie materiałów filmowych, gdyż pierwszoplanowe stają się cechy ukryte za wyborami uczestniczek, przełamywanie własnego oporu, wstydu, wychodzenie ze strefy komfortu, które są gwarancją procesu, wreszcie użycie niekonwencjonalnych technik arteterapeutycznych korzystając z przestrzeni Zamku, jego zbiorów oraz otoczenia przyrodniczego. Wybór wspólnego obszaru pracy jakim jest macierzyństwo działa więziotwórczo. Spotkania są formułowane w taki sposób, by każda osoba uczestnicząca miała możliwość wejścia w głęboki proces w bezpiecznej atmosferze, gdzie ważne jest zaufanie i swoboda wyboru.

Chcemy również wydać workbook dla matek-artystek, dlatego zależy nam na współpracy z instytucją posiadającą zaplecze wydawnicze. Efektem projektu będzie zatem powstanie zeszytu ćwiczeń zawierającego dzieła stworzone przez uczestniczki podczas warsztatu. Jest to dodatkowa motywacja, by pojawić się na spotkaniu, ośmielić się pracować nad własnymi tekstami i udowodnić sobie, że każda kobieta ma niesamowitą moc kreacji a to, co myśli i czuje, jest ważne i potrzebne. Workbook zostanie uzupełniony o teksty kolektywu Macierzystości (zarówno eseje jak i prozę), zestaw ćwiczeń literacko-filmowych do samodzielnej praktyki, oraz - po uzgodnieniu z Wydawnictwem - zaprosić znaczące dla kultury polskiej matki-artystki, by uzupełniły zeszyt ćwiczeń o inne elementy jak np. grafika, rysunek, czy zdjęcia.